

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

03 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel, Ion Arhiliuc, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui

Vlad Adrian Aureliu,

născut la 17 iunie 1972, originar din Ucraina, Zakarpatsk, Teacevskii Dibrova, domiciliat în mun. Chișinău, str. Zăvoiiului 6 D, ap.6.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 15 ianuarie 2013 - pînă la 13 februarie 2013 (prima instanță);*
- 2. de la 25 februarie 2013 - pînă la 01 aprilie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 18 iunie 2013 - pînă la 03 decembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul N. Suvac, care a susținut recursul, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare.

Avocatul Miron Eugeniu și inculpatul Vlad Adrian, care au solicitat respingerea recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind nefondat, cu menținerea hotărîrii atacate.

Partea vătămată CS „Lemn Comerț” SRL fiind citat legal pe adresa nominalizată în actele cauzei, (la dosar fiind anexate avizele de recepție), în ședința instanței de recurs nu s-a prezentat.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 februarie 2013, Vlad Adrian a fost condamnat în baza art. 191 alin.(4) Cod penal, cu

aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art. 79 CP, la 4 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Vlad Adrian, în perioada de 04 octombrie 2010 – 26 noiembrie 2010, ocupînd funcția de depozitar la CS „Lemn Comerț” SRL, din str. M. Spătaru 15, of.12, conform ordinului nr. 26 C din 04 octombrie 2010, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile altei persoane, fiindu-i încredințate bunurile materiale aflate sub răspunderea sa materială deplină, în mod ilicit, a însușit de la depozitul SC „Lemn Comerț” SRL, marfă în valoare de 82025,66 lei, cauzîndu-i SC „Lemn Comerț” SRL un prejudiciu material considerabil.

3. Sentința menționată a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, care, din motivul blîndeței pedepsei, a solicitat casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, prin care inculpatul Vlad Adrian să fie condamnat conform învinuirii înaintate în baza art.191 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art.364¹ Cod de procedură penală, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului său, procurorul a invocat faptul că legea prevede o pedeapsă cu închisoare de la 7 la 12 ani, pentru infracțiunea de care inculpatul a fost recunoscut vinovat, iar cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, pedeapsa urmează a fi redusă cu 1/3, astfel instanța de fond a stabilit limitele pedepsei de la 4 ani 2 luni 6 zile pînă la 8 ani închisoare. Consideră că, din minimumul pedepsei prevăzute la art.191 alin.(4) Cod penal, adică din 7 ani redusă cu 1/3, instanța de judecată urma să stabilească termenul minim de 4 ani 8 luni, dar nu de 4 ani 2 luni și 6 zile.

La fel, instanța de judecată a motivat insuficient aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, invocînd că inculpatul a recunoscut pe deplin vina, s-a căit de cele comise, a recuperat integral paguba cauzată, are la întreținere un copil minor, circumstanțe pe care le-a considerat excepționale, fără a ține cont de conținutul normei art. 79 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 13 februarie 2013 în partea pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Vlad Adrian a fost condamnat în baza art. 191 alin.(4) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 4 ani și 8 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

5. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că inculpatul Vlad Adrian a săvârșit infracțiunea incriminată lui, împrejurări care au fost constatate prin cumulul de probe din dosar, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele, în ansamblu, din punct de vedere a coroborării lor.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de fond a ținut cont de circumstanțele atenuante pe care le-a considerat excepționale și a aplicat în privința lui Vlad Adrian pedeapsa închisorii sub limita minimă conform art. 79 Cod penal, însă în cazul în care instanța aplică o pedeapsă sub limita minimă a legii, aceasta este obligată să-și motiveze soluția.

În speță, circumstanțele la care instanța de fond a făcut trimitere sunt împrejurări obișnuite care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor, astfel instanța de apel le-a considerat ca circumstanțe atenuante, care nu pot fi apreciate în cumul ca circumstanțe excepționale.

La fel, Colegiul penal a menționat că potrivit art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzută de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, limita maximă a pedepsei cu închisoare va constitui 8 ani, iar limita minimă de 4 ani și 8 luni închisoare.

Totodată, instanța de apel a considerat că nu este rațional ca Vlad A. să execute real pedeapsa închisorii și în privința lui urmează a fi dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu stabilirea unui termen

de probă, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal.

6. Împotriva hotărîrii nominalizate, procurorul a declarat recurs ordinar în temeiul pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin care critică hotărîrea instanței inferioare sub aspectul blîndeții pedepsei, din motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar la stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată, instanța a ignorat principiul individualizării acesteia, aplicînd pedeapsa contrar prevederilor legale. Astfel, avînd în vedere că art. 364¹ Cod de procedură penală nu prevede procedură specială ce ar permite stabilirea pedepsei sub limita admisibilă de lege, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

7. Judecînd recursul ordinar declarat și verificînd argumentele invocate în raport cu circumstanțele cauzei Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Procurorul invocă în recursul său prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și anume că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată, că nici unul din prevederile pct.6) și 10) alin.1) art.427 Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului, însă critică hotărîrea contestată în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Instanța de recurs statuează că, cauza dată a fost judecată în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de

procedură penală – **pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.**

Colegiul reține că, sancțiunea infracțiunii prevăzută de alin. (4) art. 191 Cod penal, prevede pedeapsa de la 7 la 12 ani închisoare, iar potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal aceasta se consideră ca infracțiune gravă.

Prin urmare, dispozițiile art. 90 Cod penal nu interzic condamnarea cu suspendarea executării pedepsei, dacă infracțiunea săvârșită nu este una deosebit de gravă sau excepțional de gravă, precum și în cazul recidivei sau nu sunt alte impedimente pentru a fi aplicată.

Totodată, instanța de recurs menționează că, în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.*

Analizând sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzute de lege*” deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Astfel în cauza dată, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care este de la 4 ani 8 luni - la 8 ani. Astfel, instanța de judecată, după caz, nu va putea stabili o pedeapsă mai mare de 8 ani închisoare în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, or, în speță, instanța de apel a stabilit inculpatului pedeapsă 4 ani 8 luni închisoare.

Colegiul penal, consideră că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului Vlad Adrian în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază răspunderea, de influența pedepsei

aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. În acest sens instanța de apel, și-a argumentat poziția cu privire la aplicarea art. 90 Cod penal în privința inculpatului, deci Colegiul conchide că pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu temeiurile invocate de recurent, iar concluziile instanței conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și individualizată pedeapsa inculpatului Vlad Adrian astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat și, potrivit legii, se impune respingerea lui ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vasile Bolduratu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2013, în cauza penală în privința lui *Vlad Adrian Aureliu*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședința publică la 10 decembrie 2013, ora 09³⁰.

Președinte	/semnătura/	Constantin Gurschi
Judecători	/semnătura/	Constantin Alerguș
	/semnătura/	Andrei Harghel
	/semnătura/	Ion Arhiliuc
	/semnătura/	Iurie Diaconu